

ποτε ἰατρὶς ἐπισκέφθη νοσήσαντα ἐπὶ τροφὸν τοῦ Ἑλληνοῦ παιδαγωγείου, οὐδ' ὁδολὸν ἐπλήρωσεν οἱ τις τῶν πατέρων ἐπὶ νοσήσαντι υἱῷ. »

Χαίρομεν τῶντι λαθόντες ἀφορμὴν νὰ ἀναγγείλωμεν τοιαῦτα εὐάρεστα ἀποτελέσματα, καὶ ἐπαινοῦμεν τὸν ζῆλον καὶ τὴν ἐκανότητα τοῦ διευθύνοντος τὸ Ἑλληνικὸν παιδαγωγεῖον Ἑρμοῦπόλεως.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΟΝ. Ὁ Κ. Ἰωάννης Β. Γρήν, υἱὸς Ἀμερικανοῦ τινος τραπεζίτου, ἐπέτυχεν ἐναντίον τῶν πολλῶν δυσκολιῶν τὰς ὁποίας ἀπέντα εἰς τὴν ἀνασκαφὴν τοῦ ἐν Μεδινέ Ἰλλιόρα παλατίου, νὰ ἀνακαλύψῃ τὸ περίφημον αἰγυπτιακὸν ἡμερολόγιον, οὗτινος ὁ Σαμπολλιὼν εἶχε κατορθώσει ν' ἀντιγράψῃ μόνος τὰς πρώτας γραμμάς. Τὸ ἐκτύπωμα τοῦ μνημείου τούτου ἐγένετο ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ τῆς ἀνακαλύψεως διὰ μίγμκτός τινος, ἐπειδὴ ἡ φωτογραφία δὲν ἦτοκε εἰς τοῦτο.

Ἀλλὰ καὶ ἄλλα κολοσσιαῖα ἀγάλματα τῶν ὁποίων μόνον τὸ ἀνώτερον μέρος ἐφαίνετο, ἀνετύρθησαν. Ἐν δὲ ἐξ αὐτῶν, ἀκέραιον διατηρούμενον, παριστάνει τοὺς χαρακτῆρας Ῥαμσῆ τοῦ Γ', καὶ ἔχει δεκατριῶν μέτρων ὕψος.

Ὁ Κ. Γρήν σκάπτων περὶ τὸν κολοσσὸν τοῦτον, ἀνεκάλυψε καὶ ἀντέγραψε τὰς ἐπιγραφὰς τοῦ Πυλῶνος· εὔρε δὲ καὶ ἑδάφος ἐκ σιτηνίου λίθου, τὸ ἑδάφος ἴσως τῆς αὐλῆς, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἔκειτο διάδος φέρουσα εἰς δευτέραν αὐλήν. Αἱ ἀνασκαφαὶ τοῦ Κ. Γρήν, περικαθαρίσαντος ἐντελῶς μίαν τῶν σημαντικωτέρων οἰκοδομιῶν τοῦ Φαραῶ, θέλουσι διαλευκάνει κατὰ πολὺ διὰ τῶν ἀνακαλυφθεισῶν πολυαριθμῶν ἐπιγραφῶν τὴν αἰγυπτίαν φιλολογίαν.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΕΝ ΙΝΔΙΑ Ἡ Κοιτὴν Ὀθωμανοῦ, ἐφημερίς ἰνδικὴ ἐκδιδομένη ἐν Δελί, δίδει τὰς ἐξῆς πληροφορίας περὶ τῆς καταστάσεως τῆς δημοσίας παιδείας ἐν Λουκνάν, πρωτεύουσιν τοῦ βασιλείου τῆς Αὐδῆς.

« Ὑπάρχει εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν βασιλικὸν γυμνάσιον (*madricā i sullān*) ὅπου ἡ διδασκαλία γίνεται κατὰ τὴν ἀρχαίαν συνήθειαν, καὶ οὐχὶ μετὰ τῶν βιβλίων τῆς Καλκούττης, τοῦ Δελί ἢ τῆς Ἀγρας. Διδασκεται δὲ ἐν αὐτῷ ἡ λογικὴ, ἡ ρητορικὴ, ἡ γραμματικὴ ἡ νομολογία διὰ δύο ἢ τριῶν τόμων. Τὸ Κοράνιον, ἡ ἱερὰ ἐρμηνεία καὶ τὰ βιβλία τῶν Σχί-ἰτῶν περὶ τῶν παραδόσεων, ἅτινα παρημαλήθησαν εἰς τὰ κατὰ τὴν Ἰνδιαν ἀγγλικά γυμνάσια, ἔχουσιν ἐνταῦθα τὸν πρῶτον τόπον. Μετὰ δὲ ταῦτα διδάσκειται ἡ φιλολογία καὶ ἡ ἰατρικὴ. Ἀλλὰ πλὴν δέκα ἢ δώδεκα σοφῶν, οὐδεὶς σχεδὸν καταγίνεται εἰς τὴν γενικὴν ἱστορίαν· οὔτε τὴν γεωμετρίαν Εὐκλείδου οὔτε τὴν ἀλγεῖραν γνωρίζουσιν. Οἱ μᾶλλον διακεκριμένοι νόες καταγίνονται κατὰ προτίμησιν εἰς τὴν νομολογίαν, οἱ μὲν καταδικάζοντες τὸ δόγμα τῶν Σουννιτῶν, οἱ δὲ δημοσιεύοντες διατριβὰς κατὰ τοῦ χριστιανισμοῦ.

« Ὁ Ἀδισίκας ἔχει ὁπαδούς· εἰς ἐξ αὐτῶν, ὁ Μιρζα-Χουκαῖρ-Αἰὶ εἶναι, ὡς λέγεται, πεπαιδευμένος, καὶ ἔχει ἀξιόλογον βιβλιοθήκην. Μεταξὺ δὲ τῶν σοφωτέρων εἶναι ὁ Μιρ-Μιρᾶν, γνωρί-

ζων κάλλιστα τοὺς κλασικοὺς καὶ τοὺς ἱστοριογράφους τῶν Ἀράβων.

« Εἰς πᾶσαν βιβλιοθήκην ὑπάρχει ἀρχιττὶ τοῦ Εὐαγγελίου ἢ μετὰφρασις, οἱ δὲ σπουδασταὶ ἐπιθυμοῦσι νὰ ἀναγνώσωσι τὴν ἐρμηνείαν αὐτοῦ.

« Ἡ βασιλικὴ βιβλιοθήκη περιέχει πέντε ἢ ἑξήκοντα τόμων ἐξ ὧν πολλοὶ εἶναι ἀντίγραφα παρσιῶν, ἀρχαιοτάτα, καὶ λαμπρῶς γεγραμμένα. Τὰ ἀραβικά βιβλία εἶναι πλήρη σχολίων. Εὐρίσκονται δὲ μετὰξὺ αὐτῶν καὶ ἄλλα τοιαῦτα περὶ γεωγραφίας μετὰ εἰκόνων, *Askāli Oḡlbi-lād* ἡ τοπογραφία τοῦ τόπου ἐπιγραφόμενα. »

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ.

(Συνέχεια Ἰδε φυλλάδ ΡΚΘ.)

—ο—

CVIII.

Ἀκόμη τούτην τὴν ἀνοιξὶ θέλω νὰ πᾶω κλέφτης
Νὰ βγῶ τῆς Γούρας στὰ βουνὰ καὶ ὁ Γερακοβούνι
Νὰ βγῶ νὰ βρῶ τοὺς φίλους μου τοὺς ἀδελφοποιητοὺς μου
Νὰ πᾶω νὰ βρῶ τὸν Μουσταφᾶ τὸν Διάκο Παναγιώτη.
Ὁ Διάκος ἀπεκλείστηκε ὅτὸν Μπούμπλο ὅτὸν βᾶχι.
Πολλὴ Τουρκία τὸν πλάκωσε μαύρη, σὰν Ἀρβανίταις,
Τὸν πλάκωσε ὁ Βελῆ-Πασᾶς καὶ αὐτὸς ὁ Βελῆ Γκέκας.
Κ' ὁ Λιάκος ἐχουχοῦσε πὸ μέσα ἀπ' τὰ τρυπούρια
Ποῦ πᾶς Βελῆ, Μπουλούμπκασ, καίμινε Βελῆ Γκέκας;
Δὲν εἶναι ὅω τὰ Φέρσαλα δὲν εἶναι ὅω ἡ Γούρα,
Μὲν εἶναι ὁ Λιάκος ξακουστός ὁ Λιάκος Παναγιώτης,
Ποῦ πολεμάει κατακαμπῆς σὰν ἄξιο παλληκάρι.
Ἐδῶ, Διάκο, προσκύνῃς, Δερβέναχας νὰ γένῃς
Νὰ περπατῇς ἀρματωλὸς ἐλὶ τὰ βιλαέτια.
Ὅσο ντι ὁ Λιάκος ζωντανὸς πασᾶ δὲν προσκυνεῖ
Πασᾶ ἔχει ὁ Λιάκος τὸ σπαθί, Βεζύρι τὸ τουφέκι.
Τρεῖς πουλάκια κάθονται μὲς τὸ Γερακοβούνι,
Τὸ νὰ τηράει τὸν Ἀρμηρό τ' ἄλλο κατὰ τὴν Γούρα,
Τὸ τρίτο τὸ καλῆτερο μυρολογεῖ καὶ λέει·
Ὁ Λιάκος τί νὰ γίνηκε φέτος τὸ καλὸ καίρι;
Νὰ βγῶ τῆς Γούρας στὰ βουνὰ νὰ βγῶ κατὰ τὸ Ζητοῦνι
Νὰ χαρπίζωσιν τὰ χωριά καὶ ὅλο τὸ βιλαέτι.
Βελῆ πασᾶς τὸν χαίριζε, Βελῆ πασᾶς τὸν κρένει·
Ἐδῶ, Διάκο, νὰ σμίξουμε, Ἐδῶ νὰ νταμωθεῖμε.
Εγὼ δὲν εἶμαι νάνοψι νὰ ὅγῳ νὰ προσκυνήσω
Μὲν εἶμαι ὁ Λιάκος ξακουστός ὁ Λιάκος Παναγιώτης.
Πρῶτο, γουρουῦσι ἔκαμιν ὁ Λιάκο Παναγιώτης,
Πέντε παιδιά τοῦ βέρεσαν τὸν Σουλμάν Σακίση
Ποῦ τὰν ὅτους κλέφτης φλάμπουρο ὅτους κλέφτης κυ-
παρίτσι.

Οὐδ' ἦθε, οὐδ' ἱράνηκε, οὐδὲ χαμπέρι στέλνει.
Ὁ Μουσταφᾶς χουχοῦτισεν ὁ Μουσταφᾶς καὶ ὁ Λιάκος.
Γουρουῦσι θέλουν τὰ παιδιά, γουρουῦσι γιὰ νὰ κάμουν.
Σὰν ἔκαμαν κ' ἐχύθησαν μὲ τὰ σπαθιά ὅτὸ χέρι
Βλέπουν τοὺς Τούρκους κ' ἐρεῖγαν βλέπουν τοὺς Ἀρβανίταις.
Πιάνουν τοὺς Τούρκους ζωντανούς τοὺς Τούρκους σκο-
τωμένους,

Πιάνουν κ' ἓνα δερβέναχα ποῦτανε πρῶτος μπέης.
Βελῆ Πασᾶς σὰν τὸ μαθε πολὺ ἀχαινὰ τοῦ ἦλθε.
Στέλνει μαζεύει τὴν Τουρκία καὶ τὰ Καπετανάτα·
Θέλω τὴν Διάκο ζωντανό, τοῦ Διάκου τὸ κεφάλι.
Καὶ ὁ Λιάκος κάπου τὸ μαθε καὶ στρίφτει τὸ μουστάκι.
Μουστάκι μου χαρμπογιὰ καὶ φρούδια μου γραμμένα
Ταχιά θενά γῶ πόλεμο μ' οὐλα τὰ βιλαέτια.
Κ' ἐπήγανε κ' ἐκλείσθηκαν μὲς τὸ Γερακοβούνι.

—ο—